

VIIIAB05 - Szabályozástechnika

Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó

Kiss Bálint

Irányítástechnika és Informatika Tanszék,
Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

2020. március 28.

Tartalom

- 1 Az előző részek tartalmából
- 2 Mire jó a 2DOF szabályozó?
- 3 Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó méretezése
 - A szabályzó struktúrákról
 - A 2DOF Struktúra
 - Modellillesztés
 - Az előírt modell
 - A polinomok számítása

Az előző részek tartalmából

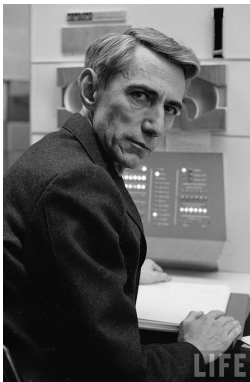
Analízis ismeretek

A hallgató

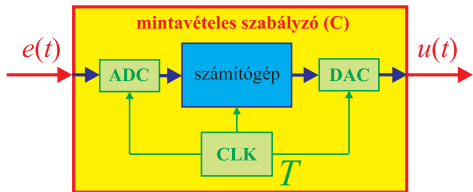
- 1 képes megfogalmazni a szabályozástechnika vizsgálódásainak tárgyát, ismeri a szabályozási kör elemeit, osztályozásának szempontjait, minőségi jellemzőit,
- 2 átlátja, milyen módon kapható meg egy szakasz átviteli függvénye,
- 3 képes meghatározni a szabályozási kör statikus tulajdonságait és a tranziensek minőségét, például a pólusok alapján,
- 4 tisztában van a szabályozási kör stabilitásának jelentőségével és ismeri a Nyquist- és a Bode-kritériumot,
- 5 ismeri a vágási frekvencia és a fázistartalék definícióját és kapcsolatukat a stabilitással,
- 6 képes az ideális holtidős tag leírására: e^{-st_h} ,

Az előző részek tartalmából

Claude Elwood Shannon, amerikai matematikus, villamosmérnök (1916-2001)

Analízis ismeretek

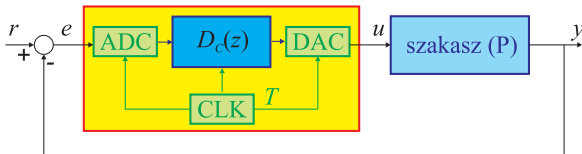
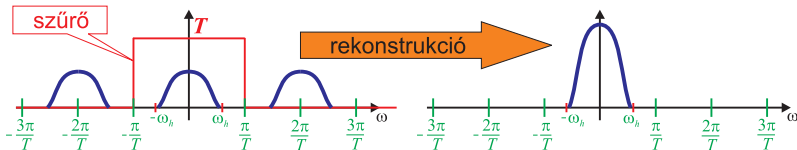
A hallgató átlátja, hogy miért van szükség mintavételezésre a szabályzó megvalósításához és ehhez milyen átalakítókra van szükség.

Az előző részek tartalmából

Analízis ismeretek

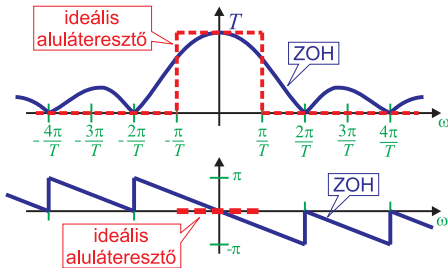
A hallgató ismeri Shannon-tétel alapján támasztott ideális követelményeket egy szabályzó mintavételes megvalósításához,

Az előző részek tartalmából

Analízis ismeretek

A hallgató ismeri az ideális aluláteresztő szűrő helyett alkalmazott kauzális tartószervek tulajdonságait és helytelen felhasználásuk akár stabilitást is veszélyeztető következményeit.

ZOH az ideális szűrő helyett

Olyan, mintha egy $\frac{T}{2}$ holtidőt tettünk volna a szabályozási körbe. Ez rontja a fázismenetet (**STABILITÁS!**).

Az előző részek tartalmából

Szintézis ismeretek

A hallgató

- 1 ismeri a hagyományos soros kompenzátorok működési mechanizmusát,
- 2 tisztában van a hangolás szempontjaival,
- 3 érti a beavatkozó jel korlátosságából adódó tervezési korlátozásokat,
- 4 tisztában van a sáv szélesség fogalmával a szabályozási körök esetében,
- 5 tisztában van a PID szabályzóknál alkalmazott három hatás (arányos, integráló és közelítő deriváló) jellemzőivel,
- 6 képes a PID szabályzók különböző változatai esetében a méretezést elvégezni,
- 7 képes holtidős tagot a méretezéskor figyelembe venni,
- 8 képes meghatározni a mintavételi periódusidőt a folytonos méretezésből kiadódó ω_c vágási frekvenciából,

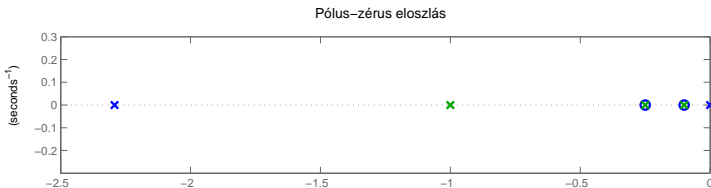

Az előző részek tartalmából - PID tervezés

- 1 Adott $W_p(s) = \frac{3}{(10s+1)(4s+1)(s+1)}$ szakasz.
- 2 PID szabályozót tervezünk. Specifikáció: $\varphi_t = 60^\circ$, $u_{max} = 8$.

Felnyitott kör átviteli függvénye

$$W_o(s) = \frac{A_p}{T_i} \frac{s^2 T_i (T_d + T_c) + s(T_i + T_c) + 1}{s(T_c s + 1)} \frac{3}{(10s + 1)(4s + 1)(s + 1)}$$

Az előző részek tartalmából - PID tervezés

Egyenletek - `fsolve`

$$\|W_o(j\omega_c)\| - 1 = 0$$

$$\pi + \varphi(\omega_c) - \varphi_t = 0$$

$$\frac{40A_p}{T_c(14 - T_c)} - u_{max} = 0$$

```
function y = gyakPID(x)
Ap = x(1);
wc = x(2);
Tc = x(3);
y1 = 3*Ap/(14-Tc)/wc/sqrt(1+wc^2*Tc^2)/sqrt(1+wc^2)-1;
y2 = pi/6 - atan(wc*Tc)-atan(wc); % fazistartalek
y3 = 40*Ap/Tc/(14-Tc) - 8; % u|0)
y=[y1;y2;y3];
```

Mintavételes megvalósítás - `c2d(PID, Ts, 'zoh')`

A mintavételezés fázisrontása legyen 5° . Ekkor $T_s = \frac{2 \cdot 5\pi}{180\omega_c} = 0,26$ sec. Az algoritmus egy ötödikes számára is világos:

$$u_k = 1,65u_{k-1} - 0,65u_{k-2} + 8e_k - 15,4e_{k-1} + 7,41e_{k-2}$$

$$u_k = 1,65u_{k-1} - 0,65u_{k-2} + 8(r_k - y_k) - 15,4(r_{k-1} - y_{k-1}) + 7,41(r_{k-2} - y_{k-2})$$

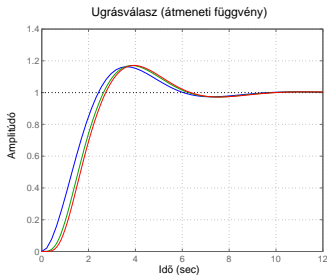
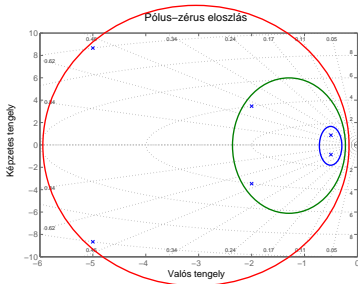
Ugyan azok az együtthatók szorozzák r és $-y$ mintáit.

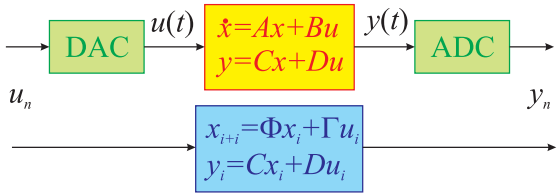
Mai felhasználásra

Domináns póluspár

A leglassúbb póluspár a leginkább meghatározó, domináns, hiszen a többi tranziens jóval gyorsabban lejátszódik. A leglassúbb póluspár van a legközelebb a képzetes tengelyhez.

Mai felhasználásra

A jelátalakítók típusai

- 1 DAC: nulladrendű tartószerv
- 2 ADC: mintavételező

Az folytonos állapotegyenlet lépcsős bemenetet kap.

Mai felhasználásra

Áttérés

A következő mintavételig az állapotegyenletet kell integrálni konstans bemenet mellett.

$$x((i+1)T) = e^{AT}x(iT) + \int_{iT}^{(i+1)T} e^{A((i+1)T-\vartheta)} Bu(iT) d\vartheta$$

Változócsere

Legyen $\sigma = (i+1)T - \vartheta$, akkor $d\sigma = -d\vartheta$.

Diszkrét idejű állapotegyenlet mátrixai

$$\Phi = e^{AT} \quad \Gamma = \int_0^T e^{A\sigma} d\sigma B$$

A hetedik előadás célja

A hallgató

- 1 átlátja a különbséget az alapjelkövetésre és zavarelnyomásra történő tervezés között,
- 2 átlátja az ún. kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó struktúrájának hasznát,
- 3 érti a modellalapú méretezési paradigmát,
- 4 megismeri a mintavételes 2DOF szabályzó méretezésének lépéseit.

Tartalom

- 1 Az előző részek tartalmából
- 2 Mire jó a 2DOF szabályozó?
- 3 Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó méretezése
 - A szabályzó struktúrákról
 - A 2DOF Struktúra
 - Modellillesztés
 - Az előírt modell
 - A polinomok számítása

(alexandriai) Diophantos, görög
 villamosmérnök matematikus
 (i.sz. 3 század)

Tartalom

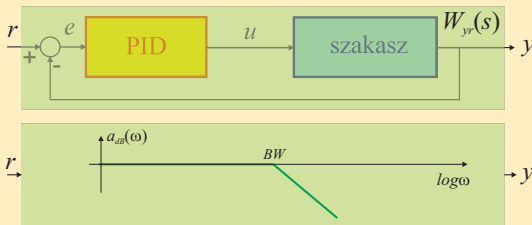
- 1 Az előző részek tartalmából
- 2 Mire jó a 2DOF szabályozó?
- 3 Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó méretezése
 - A szabályzó struktúrákról
 - A 2DOF Struktúra
 - Modellillesztés
 - Az előírt modell
 - A polinomok számítása

Soros szabályozó méretezése - alapjelkövetésre hangolva

A zárt kör sáv szélessége: $BW \approx \omega_C$

A hangolás egyik szempontja a sáv szélesség maximalizálása zárt körben, r és y között.

A PID hangolását az alapjelkövetésre optimalizáltuk.

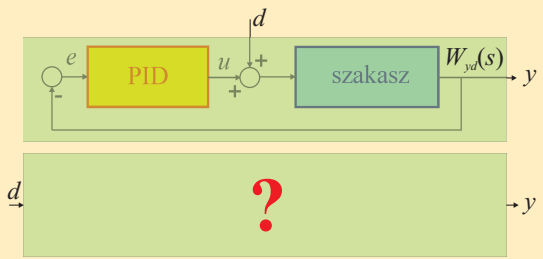
$$W_{yr}(s) = \frac{W_{PID}(s)W(s)}{1 + W_{PID}(s)W(s)}$$

Soros szabályozó méretezése - alapjelkövetésre hangolva

Mi a helyzet a (bemeneti) zavar elnyomásával?

A d zavarás elnyomását eddig csak állandósult állapotban vizsgáltuk.

A zavarás hatásának lecsengését nem vettük figyelembe a méretezéskor.

$$W_{yd}(s) = \frac{W(s)}{1 + W_{PID}(s)W(s)} \quad W_{yd}(s)W_{PID}(s) = W_{yr}(s)$$

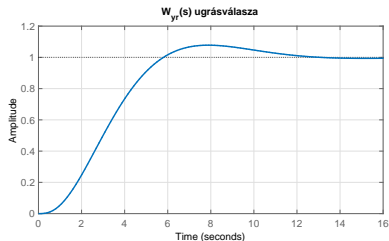
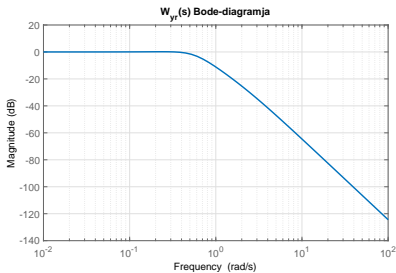
Vizsgálat egy példán - alapjelkövetés

1 Adott $W(s) = \frac{3}{(10s+1)(4s+1)(s+1)}$ szakasz.

2 PID szabályozót tervezünk.
 Specifikáció: $\varphi_t = 60^\circ$,
 $u_{max} = 8$.

$$W_{PID}(s) = \frac{1,61}{13,4} \frac{40s^2 + 14s + 1}{s(0,6s + 1)}$$

3 Legyen $r(t) = \varepsilon(t)$! Zárt kör ugrásválaszának beállási ideje 11,4 sec (gyors).

Vizsgálat egy példán - zavarelnyomás

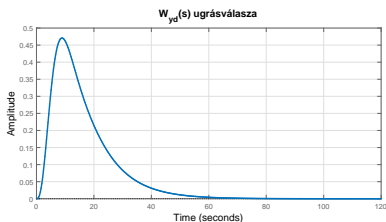
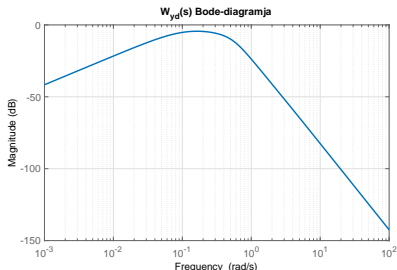
1 Adott $W(s) = \frac{3}{(10s+1)(4s+1)(s+1)}$ szakasz.

2 PID szabályozót tervezünk.
 Specifikáció: $\varphi_t = 60^\circ$,
 $u_{max} = 8$.

$$W_{PID}(s) = \frac{1,61}{13,4} \frac{40s^2 + 14s + 1}{s(0,6s + 1)}$$

3 Legyen $d(t) = \varepsilon(t)$! Zárt kör ugrásválaszának beállási ideje 51,9 sec (**NAGYON LASSÚ** - különösen az alapjelkövetéshez képest).

Miért ennyire lassan tűnik el a zavarás hatása a kimeneten?

Miért lassú a zavarelnyomás zárt körben?

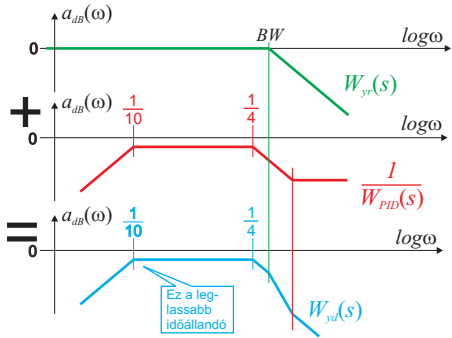
$$W_{yd}(s)W_{PID}(s) = W_{yr}(s)$$

$$W_{yd}(s) = W_{yr}(s) \frac{1}{W_{PID}(s)}$$

Megjegyzés

A zavarást nem átvinni, hanem elnyomni akarjuk a kimeneten. Ehhez minél nagyobb frekvencia-tartományon $W_{yd}(s)$ átvitel legyen kis erősítésű.

$$20 \log |W_{yd}(j\omega)| = 20 \log |W_{yr}(j\omega)| - 20 \log |W_{PID}(j\omega)|$$

Megjegyzés

A PID szabályozó nagy időállandójú zérusa miatt lassú a zavarelnyomás.

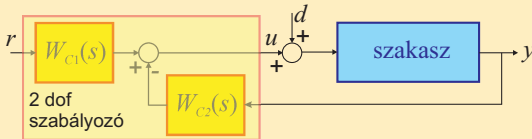
Mit tehetünk a lassú zavarelnyomás ellen?

Probléma

A PID szabályozó kiejti a szakasz lassú pólusait, hogy az alapjelkövetés gyors legyen, de ezzel éppenséggel lassítjuk a zavarás elnyomását.

Megoldás: két szabadságfokú struktúra

A soros szabályozó helyett használjunk más struktúrát! Például:

Külön méretezhetjük a $W_{yr}(s)$ és a $W_{yd}(s)$ átviteleket.

$$W_{yd}(s) = \frac{W(s)}{1 + W_{C2}(s)W(s)} \quad W_{yr}(s) = \frac{W_{C1}(s)W(s)}{1 + W_{C2}(s)W(s)} \quad W_{yd}(s) = \frac{W_{yr}(s)}{W_{C1}(s)}$$

A méretezést diszkrét időben fogjuk elvégezni.

Tartalom

- 1 Az előző részek tartalmából
- 2 Mire jó a 2DOF szabályozó?
- 3 Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó méretezése**
 - A szabályzó struktúrákról
 - A 2DOF Struktúra
 - Modellillesztés
 - Az előírt modell
 - A polinomok számítása

Tartalom

- 1 Az előző részek tartalmából
- 2 Mire jó a 2DOF szabályozó?
- 3 **Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó méretezése**
 - **A szabályzó struktúrákról**
 - A 2DOF Struktúra
 - Modellillesztés
 - Az előírt modell
 - A polinomok számítása

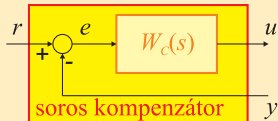

A szabályzó struktúrákról

A (lineáris) szabályzó feladata

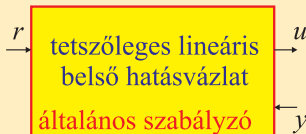
Minden időpillanatban (mintavételes esetben csak minden kT időpillanatban) előállítani $u(t)$ jelet lineáris műveletekkel az $r(t)$ alapjel és az $y(t)$ szabályozott jellemző alapján.

Soros kompenzátorok

Ez valójában egy speciális elrendezés

Általános szabályozóblokk

Megjegyzés

Ahogy láttuk, más struktúrájú szabályzók lehetnek előnyösebbek.

Tartalom

- 1 Az előző részek tartalmából
- 2 Mire jó a 2DOF szabályozó?
- 3 **Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó méretezése**
 - A szabályzó struktúrákról
 - **A 2DOF Struktúra**
 - Modellillesztés
 - Az előírt modell
 - A polinomok számítása

Kétszabadságfokú szabályzó

Megjegyzések

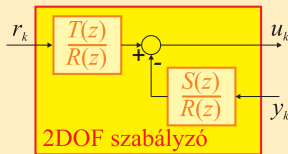
- 1 új struktúra és
- 2 új tervezési paradigma.

Módszer

Diszkrét időben tervezünk a szakasz diszkrét idejű $D(z) = \frac{B(z)}{A(z)}$ átvitele alapján.

Új struktúra

Egy soros átvitel helyett **két átvitelt** illesztünk a szabályzóba.

A tervezéskor meghatározandó ismeretlen polinomok: $R(z)$, $S(z)$ és $T(z)$.

Tartalom

- 1 Az előző részek tartalmából
- 2 Mire jó a 2DOF szabályozó?
- 3 **Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó méretezése**
 - A szabályzó struktúrákról
 - A 2DOF Struktúra
 - **Modellillesztés**
 - Az előírt modell
 - A polinomok számítása

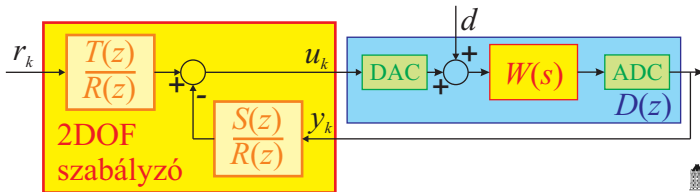
Új struktúra, új tervezési paradigma

Modellillesztés

Adott $D(z) = \frac{B(z)}{A(z)}$ átvitele és előírjuk:

- ① a zárt kör számunkra megfelelő dinamikus viselkedését definiáló domináns póluspárt és az azokhoz tartozó tranzienseket érdemben nem módosító „gyors” pólusokat,
- ② a típuszámot és a zárt kör statikus erősítését,

majd ebből visszszámoljuk a három polinom fokszámát és együtthatóit.
 (Nem fázistartalékra tervezünk.)

A modellillesztés alapegyenlete

A zárt kör átvitelei

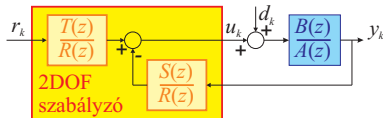
Ebben értelemszerűen megjelennek a szabályzó polinomjai.

$$D_{yr}(z) = \frac{T(z)B(z)}{A(z)R(z) + S(z)B(z)}$$

$$D_{yd}(z) = \frac{R(z)B(z)}{A(z)R(z) + S(z)B(z)}$$

$$D_{yd}(z) = \frac{R(z)}{T(z)} D_{yr}(z)$$

(Ez hasonló a folytonos időben felírt átvitelekhez.)

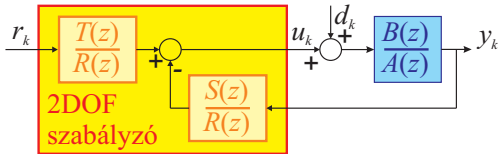
A modell átvitelének jelölése

Ezt az átvitelt várjuk el zárt körben az alapjel követéséhez (specifikálását lásd később).

$$D_{m(yr)}(z) = \frac{B_m(z)}{A_m(z)}$$

A modellillesztés alapegyenlete (alapjelkövetéshez)

Az alapegyenlet

$$\frac{T(z)B(z)}{A(z)R(z) + S(z)B(z)} = \frac{B_m(z)A_o(z)}{A_m(z)A_o(z)} \quad (1)$$

Az $A_o(z)$ (megfigyelő) polinom alkalmazásának okai

- 1 a foksámok egyenlők legyenek (1) két oldalán.
- 2 $A_o(z)$ kerül be $T(z)$ részeként $D_{yd}(z)$ átvitel nevezőjébe.

2DOF szabályzó

A tervezés menete

- 1 Megvizsgáljuk a szakasz tranzienseit meghatározó pólusokat.
- 2 A szakasz tulajdonságai alapján előírjuk a zárt kör domináns és „gyors” pólusait és az azokhoz tartozó sáv szélességet.
- 3 A sáv szélesség alapján meghatározzuk a T mintavételi periódusidőt.
- 4 Meghatározzuk a szakasz diszkrét idejű modelljét és a zárt körben előírt diszkrét idejű pólusokat.
- 5 Megoldjuk a modellillesztés alapegyenletét (számlálók és nevezők egyenlősége alapján, több lépésben).

Megjegyzés

A zárt körben előírt pólusok meghatározása némi gyakorlatot igénylő, intuitív feladat, de megadunk ökölszabályokat.

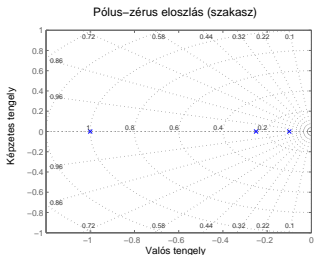

Tartalom

- 1 Az előző részek tartalmából
- 2 Mire jó a 2DOF szabályozó?
- 3 Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó méretezése**
 - A szabályzó struktúrákról
 - A 2DOF Struktúra
 - Modellillesztés
 - Az előírt modell**
 - A polinomok számítása

Szakasz pólusai, zárt kör pólusai (folytonos)

Paraméterek
Szakasz T_i időállandói (lehetnek konjugált póluspárhoz tartozók is).

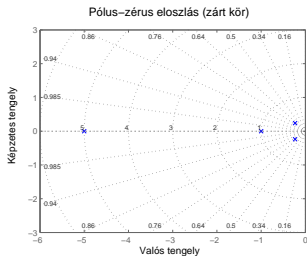
Meghatározandók
A zárt kör pólusai.

Szemponatok a zárt kör előírt átvitelének választásához

- 1 egy domináns póluspár (ξ, ω_0) legyen és olyan pólusok, amelyek annak dominanciáját nem befolyásolják,
- 2 itt ξ értéke határozza meg a túllövést,
- 3 a gyorsítás határa a beavatkozó jel nagysága.

Zárt kör pólusai (folytonos)

- ## Ökölszabályok
- 1 $T_{sum} = \sum_{i=1}^n T_i$
 - 2 $\omega_0 = \frac{5}{T_{sum}}$ és $\xi = 0,7$
 $(s_{1,2} = -\xi\omega_0 \pm j\omega_0\sqrt{1 - \xi^2})$
 - 3 Gyors pólusok: $s_{c\infty} = -3\omega_0$ és $s_{o\infty} = -5\omega_0$

Mintavételi periódusidő

A tartószerv $\frac{T_s}{2}$ holtidővel közelíthető, rontja a fázisstartalékot. Feltesszük, hogy $\omega_0 \sim \omega_c$ és 5° fázisromlást teszünk lehetővé, akkor $\omega_0 T_s = \frac{2 \cdot 5\pi}{180}$.

Pólusok diszkrét időben

$A_m(z)$ -be: $z_i = \exp(s_i T_s)$ és $z_{c\infty} = \exp(s_{c\infty} T_s)$; $A_o(z)$ -be: $z_{o\infty} = \exp(s_{o\infty} T_s)$

Tartalom

- 1 Az előző részek tartalmából
- 2 Mire jó a 2DOF szabályozó?
- 3 **Kétszabadságfokú (2DOF) szabályzó méretezése**
 - A szabályzó struktúrákról
 - A 2DOF Struktúra
 - Modellillesztés
 - Az előírt modell
 - **A polinomok számítása**

Az alapegyenlet megoldása

Az alapegyenlet (1)

$$\frac{T(z)B(z)}{A(z)R(z) + S(z)B(z)} = \frac{B_m(z)A_o(z)}{A_m(z)A_o(z)}$$

A grA jelölés

grA = A(z) polinom fokszáma.

Megjegyzés

A keresett polinomok impulzusátviteli függvények $\left(\frac{T(z)}{R(z)}, \frac{S(z)}{R(z)}\right)$ számlálói és nevezői, ezért a megoldásoknak

- ① kauzális átviteleket kell eredményezniük, azaz $grT \leq grR$ és $grS \leq grR$,
- ② stabil átviteleket kell eredményezniük, azaz $R(z)$ minden gyöke az egységkörön belül kell legyen, vagy integrátor esetén a +1 pontban.

Az alapegyenlet megoldása

Az alapegyenlet

$$\frac{TB}{AR + SB} = \frac{B_m A_o}{A_m A_o}$$

Szeretnénk egyszerűsíteni B -vel

Akkor lehet, ha B benne van R -ben. Cakhogy R átviteli függvények nevezője, így nem mindegy milyen gyökei vannak.

B faktorizálása

Csoportosítjuk B gyökeit: $B = B^+ \cdot B^-$

- ① B^- : nem kiejthető gyököket tartalmazza
 - egységkörön (kivéve $z = 1$) és azon kívüli gyök
 - negatív valós gyök (nincs elsőfokú ekvivalens folytonos idejű pólus, hullámosságot eredményez)

- ② B^+ : a kiejthető gyököket tartalmazza (mindent, amit B^- nem).

Az alapegyenlet megoldása

Egyszerűsítés B faktorizációja nyomán

Most legyen $R = R' \cdot B^+$ és $B_m = B'_m \cdot B^-$

$$\frac{TB^+B^-}{AR'B^+ + SB^+B^-} = \frac{B'_m B^- A_o}{A_m A_o} \quad \frac{T}{AR' + SB^-} = \frac{B'_m A_o}{A_m A_o}$$

Típuszám beállítása

Fontos! A zárt kör pólusainak megadásával nem állítottuk be a típuszámot. A felnyitott kör átviteli függvénye

$$D_o(z) = \frac{SB}{AR}$$

Legyen a típuszám beállításához szükséges integrátorok száma l , ekkor $R = R' \cdot B^+ = (z - 1)^l R'_1 \cdot B^+$

Az alapegyenlet megoldása

Alapegyenlet egyszerűsítés és integrátorok nyomán

Mivel $R = (z - 1)^l R'_1 \cdot B^+$

$$\frac{T}{A(z - 1)^l R'_1 + SB^-} = \frac{B'_m A_o}{A_m A_o}$$

Két egyenlet

A számlálók és nevezők egyenlőségéből

$$T = B'_m A_o \quad A(z - 1)^l R'_1 + SB^- = A_m A_o$$

B'_m meghatározása

Legyen B'_m konstans. Úgy választjuk meg, hogy a zárt kör statikus erősítése egységnyi legyen. Így $1 = \frac{B'_m B^-(1)}{A_m(1)}$, ahonnan $B'_m = \frac{A_m(1)}{B^-(1)}$

Az alapegyenlet megoldása

A diophantoszi egyenlet a polinomok gyűrűjén (ismeretlenek: R'_1, S)

Két ismeretlen de egy egyenlet. Az értékkeszlet nem test, hanem gyűrű.

$$A(z-1)^l R'_1 + SB^- = A_m A_o$$

Fokszámfeltételek

- a **diophantoszi egyenlet**nek legyen egyértelmű megoldása,
- a számlálók és nevezők fokszámainak különbsége legyen 1.

$$\text{gr}A_m = 1 + \text{gr}B^- + \begin{cases} 1 & \text{ha } \text{gr}B^- = 0 \\ 0 & \text{ha } \text{gr}B^- > 0 \end{cases}$$

$$\text{gr}S = \text{gr}A + l - 1 \quad \text{gr}R'_1 = \text{gr}B^-$$

$$\text{gr}A_o = \text{gr}A + l - 1 - \begin{cases} 1 & \text{ha } \text{gr}B^- = 0 \\ 0 & \text{ha } \text{gr}B^- > 0 \end{cases}$$

Az alapegyenlet megoldása

Az $A_m(z)$ és $A_o(z)$ polinomok meghatározása

A foksámoknak megfelelő darab gyököt pakolunk beléjük $(z_1, z_2, z_{c\infty}, z_{o\infty})$. Azaz

$$A_m(z) = (z - z_1)(z - z_2)(z - z_{c\infty})^{\text{gr}A_m - 2}$$

$$A_o(z) = (z - z_{o\infty})^{\text{gr}A_o}$$

A T polinom számítása

Egyszerű: $T(z) = B'_m \cdot A_o(z)$

A Diophantoszi egyenlet megoldása

Definíció

Monik polinom: amelynek legnagyobb kitevőjű tagjának együtthatója 1.
Például a $1z^n + a_1z^{n-1} + \dots + a_{n-1}z + a_n$ polinom egy monik polinom.

Monik polinomok ebben a feladatban

Egy átviteli függvény nevezőjét vagy számlálóját mindig választhatjuk moniknak. Legyen tehát monik: $A_m(z)$, $A_o(z)$, $R(z)$. A $B(z)$ faktorizációban pedig legyen monik $B^+(z)$.

Megoldás elve

A bal és jobb oldali polinomok akkor egyenlők, ha minden együtthatójuk egyenlő, így minden együtthatóra felírunk egy egyenletet

A Diophantoszi egyenlet megoldása

Általános alak

$$\alpha(z) \cdot X(z) + \beta(z) \cdot Y(z) = \gamma(z)$$

Ahol az ismeretlen polinomok $X(z)$ és $Y(z)$.

Polinomok

A mi problémánkhoz hasonlóan $\alpha(z)$, $X(z)$ és $\gamma(z)$ monik, így:

$$\alpha(z) = z^n + \alpha_1 z^{n-1} + \dots + \alpha_{n-1} z + \alpha_n = A(z) \cdot (z - 1)^l$$

$$\beta(z) = \beta_0 z^m + \beta_1 z^{m-1} + \dots + \beta_{m-1} z + \beta_m = B^-(z)$$

$$\gamma(z) = z^{n+k} + \gamma_1 z^{n+k-1} + \dots + \gamma_{n+k-1} z + \gamma_{n+k} = A_m(z) \cdot A_o(z)$$

$$X(z) = z^k + x_1 z^{k-1} + \dots + x_{k-1} z + x_k = R'_1(z)$$

$$Y(z) = y_0 z^h + y_1 z^{h-1} + \dots + y_{h-1} z + y_h = S(z)$$

A Diophantinoszi egyenlet megoldása

A lineáris egyenletrendszer mátrixos alakja

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & \dots & 0 \\ \alpha_1 & 1 & \ddots & & \vdots \\ \alpha_2 & \alpha_1 & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots & 0 \\ \alpha_{n-1} & \vdots & \ddots & \ddots & 1 \\ \alpha_n & \alpha_{n-1} & \ddots & \ddots & \alpha_1 \\ 0 & \alpha_n & \ddots & \ddots & \alpha_2 \\ \vdots & 0 & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & \alpha_{n-1} \\ 0 & \dots & \dots & 0 & \alpha_n \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \beta_0 & 0 & \dots & 0 \\ \beta_1 & \beta_0 & \ddots & \vdots \\ \beta_2 & \beta_1 & \ddots & 0 \\ \vdots & \ddots & \ddots & \beta_0 \\ \vdots & \ddots & \ddots & \beta_1 \\ \vdots & \ddots & \ddots & \beta_2 \\ \beta_m & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & \dots & 0 & \beta_m \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_k \\ \hline y_0 \\ y_1 \\ \vdots \\ y_h \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \gamma_1 - \alpha_1 \\ \gamma_2 - \alpha_2 \\ \vdots \\ \hline \gamma_n - \alpha_n \\ \hline \gamma_{n+1} \\ \vdots \\ \gamma_{n+k} \end{bmatrix}$$

